

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reclamátók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőség közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütőtűzőkig estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A kis lutri eltörlése.

Örülhet a társadalmi ujitók pártja; de örülhet minden nemzetgazdász s mindezeknél jobban a — nép.

A legutolsó minister-változások hozták meg ezt az örömet. Már az országgyűlésen megemlített volt a husvéti ünnepek előtt Tisza Kálmán miniszerelnök úr, hogy ezen ujitás tervbe vétetett. Még nagyobb határozottsággal ismételte ezt Wekerle az új pénzügyminiszer Nagybányán választóinak elmondott programbeszédében s így nem férhet kétely sem ahhoz, hogy ez ujitás bekövetkezik.

Éveken át küzdöttek az ellenzék és a szocialisták a kis lutrinak eltörlése végett s az indokok és érvek egész halmazát hordták össze annak igazolására, miként a kis lutri nem ad tized-, de századrésnyi hasznot az államnak mint amennyit árt a népnek s indirecte épen az államnak.

Emberi gyarlóság, mely azonban vérbe ment át, hogy mindenki igyekezik lehető legnagyobb arányokban és a lehető legkönnyebb módokon pénzhez jutni vagyont szerezni. Ezen törekvés benne van még a különben vagyonos, jó módú, sőt gazdag emberekben is; de hatványozottan azon szegényebb emberekben, kik éppen csak a mindennapi munkájuk után, — ha ugyan ez is akad, — mondhatni véres verejtékkel szerzik, szerezhetik meg a mindennapi kenyerüket, mert űzi őket s napról napra táplálja a remény, hogy még ők is lehetnek oly gazdagok, mint előtük akárhány sorsüldözött szegény ember, nyomorban sínlődő család!

A remény mindenkinek hatalmas pártfogója, biztat kicsinyeket, nagyokat és öregeket; nem esoda ha minden ember két kézzel ragaszkodik

utána minden nemű vállalatában. Ezt mutatja a napontai tapasztalás, bizonyítja a lélektan.

De nem helyesen, nem igazságosan cselekszik az, ki az embereknek e nemű gyöngéit fölhasználja és kizsákmányolni igyekszik. E nemű törekvéseket még magán emberektől is rossz néven kell venni, — annál inkább ha ily merényleteket anyagi czélokért egy állam illetőleg annak kormánya követ el.

Nem helyeselhető ha a kormányzat azt a népet, melyet a direkt és indirekt adónemek végzetlennek tetsző sorozatával amugy is túlterhel, majdnem agyonnyom, még ámitja, a csalfa reménnyel újabb önmegadóztatásra sarkalja s némely családtól elveszi még az utolsó betevő falatot is és a szerencsétlenné vált családapának kezébe adja a gyilkot, hogy családja tagjai széteszöljanak a szélrőzsa minden irányában mint — koldusok.

Minden olvasóknak volt már gyakorta alkalma bő tapasztalatokat szerezni arról, hogy mint lesi a nép a lutriba kirakott öt számot, valjón nyert-e egy kvaternót, kvaternót, ternót, solot vagy legalább is egy kicsike ambót? A lutrizók közül — kiknek száma légió — elvéve itt-ott nagy ritkán nyer egy-két ember; a többi pedig vesztit folytonosan, rendszeresen, mert különben ha nem így volna, az állam vesztene s ez óta már csak a kis lutri által is vagy tönkre kellett volna jutnia, vagy maga már régen földadta volna a „bank adást“. Ez tehát nyilvánvalóan hasonlít a hamis játékhoz, mert a betevők csak vesztenek s propter formam nyer egynéhány — csalétkül a reménység táplálására. És az a legnagyobb baj, hogy minden berakó azt hiszi, miként ő fog a főnyerő lenni, vagy legalább a nyerők közt lehetni. Igaz, ugyan hogy az állam senkinek se tanácsolja, nem ajánlgatja, annál kevesbé

parancsolja, hogy rakják a kis lutrit; azt se kiabálja mint a vásári koczkajátékos: „a ki tesz, annak lesz, aki nem tesz, beteg lesz!“; — hanem elegendő az, ha megengedi és nem tiltja a lutrizást épen oly joggal mint a kávéházi és kocsmái hazard kártyázást, amin sokkal kevesebb ember ment tönkre mint a lutrin, mely persze a kormányok „bankja“ más országokban is. És a nép oly bárgyú, oly rövidlátó, oly bamba, hogy a kis lutrinak legalább is minden második héten — föl ül!

Ismertünk urakat, jó módu polgárokat, kik a kis lutrira egész vagyont tettek föl, anélkül, hogy egy-két nyomorúságos ambón kívül, jelentékeny összeget nyertek volna. Ismertem szegény embereket, kik elvesztették nagy családjuk feje alól a vankosokat is — azon reményben, hogy nyerni fognak.

A lutri épen olyan mint bármely egyéb szerencsejáték. Kockázat anélkül, hogy a kárpótlás meglenne. Aki egyszer megizlotta a játékot, annak az szenvedélyévé válik. Így van ez a lutrizással, melyre a szenvedélyt még inkább bensővé tették holmi Orlicé-féle kóklerek, akik ha kitalálták volna az állami lutrizások fortélyait, bizonyára első sorban ők maguk leendettek azoknak kizsákmányolói s nem szorultak volna a jelentékenyül csekélyebb indirekt nyereségek hajhászására. Orlicé és fajrokonai sokat ártottak a népnek — melyet belelovaltak a lutrizás szenvedélyébe a nyereségvágyba, mit kielégíteni képtelenek valának s ezt nem is, csak saját hasznukat czélozták vala.

Minden embernek nem lehet egyenként elmondani, hogy hagyjon föl a hasztalan erőlködéssel lutrin nyerni s pénzt az ablakon kidobálni; fordítsa azt inkább családjára, önmagára üdvösebben. Hiszen próbálja bárki csak egy kucseberrel ját-

TÁRCZA.

SZIV S TERMÉSZET.

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

A boldogság csak hiába
Minden kebel leghőbb vágya:
Azért lüktet, azért hevül,
Érte dobog szüntelenül.

Hiszen már a kis pacsirta,
Hogyha ajkát dalra nyitja,
Boldogságról zeng ittassan
Szárnyra kelve a magasban.

Arról szól a rét virágja,
Melynek nincsen búja, vágya:
Reggelenként a nap fénye
Örömkönyt gyűjt kelyhére.

A tavasz lány fuvallatja
Ugyancsak azt hangoztatja;
Oly halkán zeng minden levél
Mig a szellő róla regél.

Jöhet a tél: hideg karja
A mezőt bár letarolja,
De a tavasz szintén eljő
S vele madár, virág, szellő.

Oh! hát a szív mért nem feled,
Hogyha megjön a kikelet?

Mért lehet csak neked részed
Mind ebben te szép természet?

Eöry.

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(22-ik folytatás.)

Az ajtón nemsokára kilépett az orvos — odament az öreg nőhöz és utasításokat adott. Ez egy kérdést látszott tenni, s felém tekintett. Azt hiszem az orvos informálva volt. Beleegyezőleg intett. Hozzám jött. Megmondta, hogy a legveszélyesebb idegláz forog fent. Erős mérvéhez a lélek, a kedély betegsége járult. Szerinte a válság minden nap várható. Óvott, hogy lehetőleg ne izgassam fel a beteget. Ezalatt az öreg nő bement, hogy a beteget látásomra előkészítse.

A következő ajtó nyílásán olyast éreztem, mintha az eltiltott édenbe bocsátottak volna.

Mikor a fájdalom, kétség, remény és fokozott erővel kitört szerelemtől kizinatva Evelinhez beléphettem — kis időre minden nyomástól megszabadultam — a viszontlátás percnyi édes örömetől. — Eveline türelmetlenül — mint a betegek — látszott várni.

Arczáról eltűnt a szenvedés, a bágyadtság nyoma, — ajkai mintegy édes csókra nyitak meg, — halvány színét élénkebb pir önté el, — mindkét kezét felemelve álomtól körülvéve — sutrogá gyengéden:

— Felix itt vagy?

Karjai lehanyatlottak és beleütdöttek a nyugholye mellett levő kis asztalkába, szemei mereven szegződtek

rám — boldog mosolylyal nézett körül, majd ismét a bámulattól kerekre nyitak szemei.

Oda léptem ügyához — szólni nem bírtam.

Elémbe nyujtá fehér kezeit — és félelmesen simult karjaimba.

— Felix nem haragszol rám? — nagyon szivtelen voltam Ugy-e, itt maradsz?

És midőn helyben hagyám, gyöngö karját nyakamba igyekezett fűzni. — Áttalam támasztva kissé felemelte fejét s arczán a béke szende derűje ömlött el. Tekintete lassankint fáradt lett — s nemsokára jótékony, csendes álomba merült

És ott ültem a drága beteg ágya előtt, — az alvó alakra tekinttem és boldognak éreztem magamat a mennyire lehetett. Ott feküdt csendesesen, az öröm halvány visszfényével arczán — az — kit szerettem. Tudtam, — hogy mig előttem van . . . mig él — az enyéim . . . egyedül enyéim. Kéjes melegség öntötte el szívemet midőn kezemet sima, fehér homlokára tettem és szunnyadni láttam őt. Az a kívánság, hogy a szeretett lényt magunk előtt lássuk alva — egyike a szenvedély legfőbb és legsajátságosabb nyilatkozatainak. Az emberi szív valódi átérzésével lehet csak megérteni, hogy nincs fogható azon kéjhez, melyet érezünk, midőn alvó kedvesünket magunk előtt látjuk.

Az orvos bejött — és megvizsgálta a beteget. Alvását nagyon kívánatosnak tartotta. Meg volt lepelve, hogy megjelenésem — ily jó hatással bírt.

Később megjött Eveline édes atyja. Találkozásunk szomorú volt. Megmutatám neki a sürgönyt. Egy pillanatig gépiesen meredt rá.

— Igen, szegény leányom önt látni óhajtott. Nem szólt — ha eszméletlen volt, hanem csak lázas álmaiban mondotta mindig az ön nevét. Eleinte nem értettem — később gyengéden, kimélettel kérdeztem

szani, — aki előtte van s esetleg meggyőződhetik hogy mind a 90 száma benne van-e zsebkönyvében, — még itt is mily nagy a nyereség valószínűsége és hozzá egy kis malőr s anynyi pénzt veszíthet, amelynek tizedrészén megvásárolhatta volna a kucséber kosarának összes tartalmát!

Hogy az állami törvényhozás a lutrizást elűzte s nem tiltotta mint a hazard kártyázást: az következetlenség volt; hogy ebből hasznot húzott, a népet babonáságában erősítette, vagyonának jelentékeny részét elvonta, az bizony legenyhébb elbírálás szerint is vétek, amit a magyarok Istene nem egy hamar fog nekünk megbocsájtani mint államnak!

Hanem a bűnbánat, a megtérés az engeszteli a fölsőbb hatalmakat, a királyok királyát. És miután el van határozva a kis lutrinak eltörlése — most már szabadabban föllélegzhetünk!

A pogány és keresztény Róma.

(II-ik folytatás.)

Ime ilyen volt az első keresztények helyzete, lopva, bujva rejtekben kellett tartózkodniok. Mily magasztos, mily felemelő; de egytuttal borzasztó eseményeket hallhatnánk a katolicizmus gyermekkoráról, ha e homályos néma üregek, a komor falak, a sírok s a marttyrok szent csontjai megszólalnának, életre ébrednének. Sűrű homály fedi ugyan a katakombák titkait; de e homályban is sokat, nagyon sokat lehet olvasni! . . . Különbözik a mennyi nekünk szükséges, hála az isteni Gondviselésnek annyit tudunk. Hisz eleget beszélnek a százezer nyi marttyrok csontjai, eleget sirjájuk feliratai s a kezdetleges kőbe vésett képek. Mindez egy nyomos s amellet világos argumentum a kereszténység ősisége s tisztasága mellett.

De tán elég is a meddig haladtunk. Állapodjunk meg egy kissé s összegezzük a dolgokat.

Ime Rómában fenn, a vétekbe sülyedett s a kereszténység iránt való gyűlöletet libegő barbár nép a bűnök mámorában tombolt, s kutatott a keresztények nyomdokai után; — lenn pedig az anyaföld méhében, a kisdied keresztény tábor, fölrevonulva a világ zajától, szent czéltől lelkesítve, összegyűlt, hogy közösen mutassa be háláját a mindenség Urának, hő ima szárnyain hozzá emelkedjék, őt énekekkel s himnuszokkal magasztalja, s az egész emberiség bűneiért kiszenvedett isteni Megváltó áldozatját bemutatja. Fenn a sátán birodalma, lenn pedig Isten országa!

Ily bizonytalanságban, félelem és rettegés közt huzódott a kereszténység ügye, s hiveinek élete, majd három évszázadon át. De végre is nem lehetett, hogy az igazság elrejtve lappangjon; napvilágra kelle előbb-utóbb jönnie. A kereszténység, mind jobban és jobban megerősödve s számrá nézve megsokasodva, kilépett a katakombák homályából s hosszú rejtőzködése után szabadabban lélegzett fel!

Amaz isteni sugallat, mely Pétert Rómába a pogányság központjába vezette, — a császárokat onnan eltávolította, s trónjukat a római birodalom egyéb városaiba: Milanóba, Ravennába s Konstantinápolyba helyezte. S ők mentek! Vajjon mi készítette őket a távozásra? „Bizonyára Isten keze — mondja hazánk egy jeles főpapja — ki Rómát arra szánta, hogy Jézus Krisztus helytartójának lakhelye legyen; de a katolikus kegyelet is a népek hódolata a pápák iránt és a keresztény illendőségnek az a gyöngéd érzete, hogy a pápa nem lehet alattvalójuk nekik, kik fiai!”

A keresztény Nagy-Konstantin, dacára roppant előszeretetének, melylyel Róma mint a műveltség központja iránt viseltetett; dacára annak, hogy a kereszténység jelvényében győzven meg Róma elleneit, anyyi

meg — midőn jobban volt — őnt érti-e, s kívánja-e hogy írjak önnek. Ah, — a szép búzke gyermekem, hogy megváltozott, — arca biborpiros lett, szemében szokatlan fény, rendkívüli lágyság, s az öröm kifejezése tűnt fel. Reszkette hajtotta fejét mellemre és sutogva adta értésemre, hogy vágyát eltalálta. Adja Isten — idézzen elő kedvező változást jelenléte.

Nehéz fohász szállt fel mindkettőnk kebléből. Nyomasztó komorság, iszonyatos önuralommal viselte az apa egyetlen gyermeke miatti fájdalomát. Sötét, rendítő volt az az arc, mint a vészterhes vihar-felhő. És én nem vizsgálhattam! . . .

Eljött a másnap reggel, s midőn Eveline ismét felnyitá szeméit, arcomat látszott vizsgálni, amint föléje hajoltam. Hirtelen behunyta pilláit — valami eszébe juthatott.

— Beteg vagyok? — kérdé némi szünet után.
— Igen, Eveline.
— És te ápolasz?
— En, Eveline.
— Meg fogok gyógyulni?
— Bizonyára.
— „Oh, ha Isten akarja!” — Ismét csend állt be.
— Felix, — susogá lehelleként — valamit szeretnék mondani . . . Hajolj ide hozzám.

Hosszabb szünet után, mely alatt hol arczomon nyugtatta szeméit végtelen lágy, epedő kifejezéssel, hol lezárta hosszú selymes szempilláit és gondolkodni látszott, megszólalt.

— Oh, mily szépet álmodám: azt, hogy fehér fátyolba burkoltak be — és te eljöttél, megfogtad kezemet, mire számos angyal elvezetett minket egy fényes tekintetű szelíd, jóságos arcú ősz alak elé — ki áldó-

dicő emlék fűzte e városhoz, mondom mindezek dacára Bizáncban a későbbi Konstantinápolyban székelte. S „midőn — írja Doupanloup — a halászek városát császári várossá emelte, ezen tette által Rómát szent várossá avatta föl”. Bizonyára nem pusztán őstön vezette a Tibor partjáról a Boszporus-éra, hanem magasztosabb indítók működött közre t. i. az Isten. Ezen pillanattól kezdve sem ő, sem utódai nem tekintették magukat Róma urainak, és az egymásután hatalomra s uralomra vergődő elemek sem kísérelték meg Rómát birodalmuk fővárosává tenni. S így a pápák majd nem észrevétlenül, tudtuk és akarattuk nélkül, a fejedelmek és katolikus nemzeteknek isteni gondviselésből keletkezett egyetértése következtében — Róma urai lőnek. De nem oly értelemben, mintha kiaknálták volna kedvező helyzetüket s a viszonyokat saját előnyükre fordították volna. Nem is tolták fel magukat az uralomra, s nem is ragadták azt erőszakosan magukhoz, hanem — a mi a történelemben „unicum” — maguk a védtelenül magukra hagyták, s az ellenség folytonos támadásainak kitett népek feltétlen bizalommal önmaguk kérték fel a pápákat, hogy őket kormányozzák, védjék és segítsék. S a pápák nem is engedték a népeket bizalmukban csúszni; atyai szeretettel gondoskodtak róluk, szükségletein segítettek s a barbár népek erőszakos támadásai ellen őket erős kezekkel megvédelmezték.

Róma, miután a barbár népek irigy szemekkel sóvárogtak az ott felhalmozott pazar kincsek után, sokszor lőn megtámadva, s tán ha a pápák nincsenek, minden műkines vad kincszomjuknak, féktelen rablásuknak s pusztító dühüknek esik áldozatul.

(Folytatás következik.)

Csakugyan válni akarnak!

Azt hittük eleintén, hogy Borostyánkő néhány szomszédos falujával csak tüntetni akar az eöri kerület-hez való ragaszkodásának nyilvánítása által . . .

De sokkalta akútabb s mélyrehatóbb jellege van ezen mozgalomnak; s ma már pozitív tény, hogy járásunkból kiválni akarnak és a felső-eörihez csatoltatásuk iránt kérvényeket be is nyújtották és a vármegye székülésében eme törekvéseket buzdító és biztató rokonszenvvel fogadták s azok közeli valósulását kilátásba helyezték.

Borostyánkő elég távol van ugyan Kőszegtől, — hol telekkönyve elhelyezve van — anynyi tény; de az a 2¹/₂ — 3 órányi távolság még nem akkora, ami miatt elszakadásra csak gondolni is kellene, mert vannak járások megyénkben is pl. csak a mura-szombatit és a német-ajvárit említsük, melyekben a járás székhelyétől számos község 5 — 6 órányira is távol fekszik. Hátha még összehasonlításokat akarnánk tenni országszerte.

Kimondhatjuk nyilvánosan, miként a Borostyánkő s Kőszeg közti távolsággal nincs indokolva az elcsatoltatás iránti kívánság. Ezen kívánság pedig a községi járás és városunk érdekeivel összeütközik és így ellenünk dolgozik mindenki aki a kiszakítást indítványozza, pártfogolja, eszközli, létesíti. Nekünk vétőt kell mondanunk s megyünk a ministeriumig, az országgyűlésig, ha kikébelezik járásunkból a divergens községeket és nem adnak helybe kárpótlásul más községeket a szomszédos Soprony megyéből.

Magától értetődik, hogy van jogunk érdekeinket védelmezni, hiszen zsebre dugott kezekkel, sült hal módra csak nem nézhetjük el, mint vesznek el Kőszegtől egymás után mindent ami valami hasznot nyújtott, ami városi színezetet adott, amire önértettel tekinthettünk, amiben örömmünk találhatunk; mert maholnap ha a szerencsés véletlen kedvező konjunktúrákat nem teremt, maholnap teljesen mezővárossá degradálódunk kivált ha a Szilágyi Dezső igazságügyminister által jelzett városi politikának a vidékre ható fénysugarait is Szombathely nyeli el előlünk!

Mi rakaszkodunk Borostyánkő és a társ-községekhez, ha ők nem szívesen járnak is hozzánk. Ragaszkodunk ipari és kereskedelmi érdekekből; mert ha virá-

lag tette fejünkre kezeit . . . aztán . . . én oly boldog voltam — hogy nem tudom mi történt többé. Felix! . . . mondd, hogy szeretsz! hisz én oly régóta szeretlek . . . már akkor, midőn olvastál nekem . . . Juliáról.

— Téged szentem angyalom — egyedül csak téged szeretlek édesem, mást soha többé.

Néhány pillanattal egy boldogító eszmével küzdöttem — elhatározva magam, odahajoltam Eveline fejéhez és pár szót sugtam a fülébe.

Oh, mily derűje az örömmek villant meg halvány arcán, mily fénye a szeretetnek világlott ki szeméből, midőn szemem közé nézett. Arcát mellemre hajtá és felelete félig sohajtás, félig odalehelt csók volt.

Eveline beleegyezését birván, nyilvánított örömetől meghatva erősítettem atyját és mindenre a mi szent kertem hozzájárulását álmanok megvalósításához. Bevezetett leánya ágyához és szeliden reátekintve kérdé, engem odavonva „akarod?” Eveline igenlőleg intett és atyja kezemet az ő kezébe tette.

Nem irhatom le, sem az én szívem sem az ő szíve érzéseit — mert nem tudom; az enyém minden volt a mi boldogit — az övében a szeretet mérhetlen kincses bányája . . . Minden el lett itésvé — s még az nap a lelkész összeeskettett Evelinnel — az én imádot tündéremmel . . .

Felix elbeszélése e pontjánál elhallgatott — hangja megtagadta a szolgálatot — s az emlékek ólomsúlyal látszottak reá nehezedni. Néhány korty theat vett magához — csak kis szünet után folytatta történetét . . .

(Vége következik.)

goztatni nem birjuk is kereskedelmi s ipari forgalmunkat, — azért azon vagyunk, hogy föntartsuk a jelenlegi forgalmat s kereskedőinket és iparosainkat existenciájukért vitt küzdelmeikben támogassuk.

Elvenni járásunkból néhány községet néhány ezernyi lakosával mely eddig közigazgatási peres és telekkönyvi ügyeinek elintézése végett Kőszegre gyakorta bejárni kénytelenített, — az anynyi mint az iparosokat s kereskedőket enynyi vásárlótól, megrendelőtől és vevőtől fosztani meg.

Ez városunk közigazgatási viszonyait, létérdekeit mélyen sértené; ezt pedig megtorlás vagy kártalanítás nélkül elűrni nem lehet. Azért jól cselekednék Borostyánkő ha nem hívja ki a repressaliákat, hanem elállana szándékától. Még jobban cselekszik megyei hatóságunk, ha nem támogatja a borostyánkőiek törekvéseit, v. gy pedig odahat, hogy amennyiben azok méltányosak, a községi járás kárpótolva legyen a megfelelő arányban.

Tehát mi csakis az esetben ellenezük Borostyánkő és társai kikébelezését, ha Soprony megye szomszédos községeinek idecsatolása kivihető nem lenne; ellenkezőleg amazokat meg nem iratjuk.

Őszintén és nyíltan kell beszélni, hogy megértsenek bennünket; azt hiszem ez a czél eléretett.

Levelezés.

Kámon, 1889 ápril hó.

Szegedy Béla ur országgyűlési képviselőnél folyó hó 22-én Söpte község képviselő testülete tisztelt több megyebizottsági tag csatlakozása mellett, hogy hálás köszönetének kifejezést adjon egy mai nap ritka ünnetlen nemes fáradozásért a közügyek körül, a melyet ő méltósága nesz és reklám nélkül, de a legteljesebb eredménnyel alkalmazott a szombathelyi lovas laktnyához szükséges gyakorló tér elhelyezésének megállapítása ügyében.

E tanulságos kérdésről ma is érdekes tájékozódni. — Nincsen rózsza tövis nélkül, nincs kaszárnya galiba nélkül! pedig hasznot húzni, — ahhoz még csak találkoznak népbárátok, de a terheket viselni, az már oly keveset genialis dolog, hogy az effüle teendőket a nemzetiség előrsén ülő szomszédaink „Landsknecht”-jeikre szökták bizoni. — Csak nem fogja talán valaki a törvény értelmé szerint „a helyőrségi vagy ahhoz legközelebb fekvő községben” a gyakorló tért kivenni akarni, midőn Szombathely-Szentmártonról van szó, s mikor csak a megyei lakosság külön megterhelhetése nélkül méltányos árért lett az annak idején a katonai hatóságnak felajánlva? Vagy talán az Eszterházy hercegségnek e czélra legalkalmasabb, szívesen ajánlott, pompás róma, megfelelő fekvésű alakú és nagyságú irtott erdejét akarta volna valaki felhasználni? Hiszen akkor a katonaság által fizetett évi 6000 frt. bérenek a fele is megmaradt volna! mit teszünk a felesleges pénzzel és mit mondtak volna a buzgó G . . . urak, a kiknek birtokából még talán egy utat kellett volna a katonaság oda-járója számára jó pénzen megszerezni? Ezen „non possumus”-ok közt még komolyan a levele lehelyesebb megoldásra jutott a kaszárnya bizottság, midőn a falutól legtávolabb fekvő gencsi földekre, a söpteiek és szentmártoniak legelőjére és pár hold herényi földekre (de a melyek közt G . . . urak nem szenvednek) helyezte ki a gyakorló teret.

Igaz hogy gencsi barátaink, a kik hajdan az egész lovas ezredet Szombathelyre szavazni elég szépen buzgólkodtak — ezen kegyes megemlékezés a hű „Landsknecht”-re fölré értették, és nagy jajveszékélés közt siettek szószólójuk G . . . urnak népbárati szívére borulni, mert hát, mi tagadás benne, — ők szívesen részesülnek a kaszárnya lakóinak jó pénzébe, de már földjeiket méltányos árért gyakorló térnek át engedni nem óhajják, sőt azt hiszik, hogy a szentmárton-söptei legelőkön csak furulyálgasson éhes malaczáinak vig nó-tákat ezután is a pásztor, s menjenek inkább a nyalka huszárok közelebb Söpte szépeikhez és tánczoltassák a lóállományt a czukorrépa táblákon, azokon most úgy is alig terem holdanként csekély 200 frt ára czukorrépanál több, s az a 70 söptei birtokos, a kinek legjobb tagosított kertalji földjeit elvinnék, telepedjék át Gencsre, hadd legyenek ők is szomszédjai az ékes szónokoknak.

Fele se lett volna tréfa a dolognak, Ma talán már ki volna számítva a 100,000 forint, melylyel a Söptére tolni szándékolt gyakorlótér többé kerül, mint a most megállapított. — De hát a jó községi, lékai stb. megye bizottsági tag urak nem fognak talán egy rendkívüli megyei közgyűlésre le utazni, hogy ott a 12 szombathelyi többséget legyőzzék, mikor ilyen csekélyeségről van szó, és mikor úgy is találkozik jó ember, aki becsületnek tartja közügyekben lötni futni, — sőt talán még olyan is, a kit nem üldöz a nagyság átka, a ki diszes nagyuri helyzetében személyes fényes tulajdonságait, nagy befolyású összeköttetéseit érvényesíti és kitartó figyelmét fontos ügyeknek legutolsó fázisában is helyes megoldására fordítja, sőt a ki másokat sem tart magához mérten oly kicsinyeknek, hogy nemes czielokra velük együtt működni ne tudna. — És szerencsére találkozott is egy ily férfiú Szegedy Béla országgyűlési képviselő ur személyében, a ki még egy ismeretes fürge polgármester által sem hagyta a honvédelmi ministeriumot bele capacitálni egy oly famózus helyben hagyásba, melyet valóban méltán kapott volna fel ellene nemcsak Csátár, de még a ki nem ellenzék is!

A Szegedy család nem csak Vas megye közügyeibe vett élénk részt, de főleg a régebbi „Kőszeg” társadalmi és fontos létfenntartási momentumaiban is láttuk őket működni — kik még néhány évvel vissza tudunk emlékezni; azért őszinte szívből éljenezük mi is a család e kiváló tagját, s azt kívánjuk legyen Vas megye minden kerületének mindig ily buzgó erélyes és tapintatos országgyűlési képviselője.

Helyi és vidéki hírek.

— **A husvétii ünnepekre** váratlanul kedvező fordulatot vett az időjárás; míg a nagyheti ajtatokodók dideregtek testben lélekben s már azt lehetne hinni, hogy a fekete karfésnyra csakugyan megjő a fehér husvét, — az ünnepeken kellemesen s ép derült, tiszta meleg idő lett s a hőmérő másod napon a déli órákban 29 fokig emelkedett, melyre azután ebéd után kis vihar keletkezett, menydörgéssel és villámlással; Kőszeg fölött azonban egy rövid óra múlva tiszta lett az ég ismét. A sétahelyeken, közmulatókban nagy közönség hullámozott, részint hogy a tavaszi új öltözékeit mutassa be, részint hogy a jó levegőt s tavaszi verőfényt élvezhesse. És jó előérzetük volt kik a kettős ünnep szép idejét fölhasználták mert az óta ismét szeles, esős barátságatlan időjárásunk van.

— **A szombathelyi székesegyházban** a nagyhét szertartásait a m. püspök ő mltsza vezegte. Csütörtökön: olaszszentelés; nagypénteken: „missa praesantificatorum“. Szerdán valamint csütörtökön és pénteken d. u. v. v. csernye és a lelket felemelő, szívet megragadó lamentációk, Jeremias siralmi előadva; ft. Tóth József a papnevelő intézet tanulmányi felügyelője (Prim-Solo), t. Házy János III. év. hittanhallgató (Bariton-Solo), továbbá a tisztelendő n. v. papság III ad és IV-ed évi cursusa (quartett) által. Szombaton tűz- viz és husvétii gyertya-szentelés, majd ünnepélyes mise. D. u. 5 1/2 órakor „feltámadás“, melyet ismét ő mltsza a m. püspök tartott. Kedvező időjárás lévén a nagy templom minden zuga megtelt; a templom-téren is nagy sokaság hullámozott. Vasárnap 10 órakor ünnepélyes mise, fényes segédlettel ő mltsza a m. püspök által celebrálva. A choruson előadták „Schmidt Xav. Fer.“ nagy miséjét; „Procz“ Offertoriumot (Hegedű-Solo, előadta t. Kamann ur.) Husvét hétfőn ns. és főt. Schwarcz Mihály pontificált először. Utóbbi ugyanaz nap reggel a püspökvár kápolnájában ez. apáttá avatott fel. Ifj. Simon tek. Simon Ödön szombathelyi gyógyszeráros fia, ez alkalommal Violin-Solot adott elő Offertorium alatt.

— **Huszáraink**, mint bennünket értesítettek, nem Szombathelyre, hanem Bécsbe lesznek áthelyezve; ellenben a jelenleg Bécsben levő 11-ik huszárezred lenne Szombathelyre helyezve.

— **A budapesti királyi ítélő táblának** decentralizálása és a kerületekbe kihelyezése az új igazságügy-minister programjába fölveve lévén, — a „Vas megyei Lapok“ már siet allarmirozni a befolyásos tényezőket az akcióba lépésre az iránt, hogy a kerületi tábla Szombathelynek adassék, melynek számos és számtalan előnyeit mindjárt föl is sorolja. Ellenben arról tudni sem akar, hogy Kőszeg kapja meg a kir. Táblát. Ha neki szabad ütni a nagy dobot, nekünk sines eltűnt a kis sipba belefűjni, amelynek hallatára előtérbe lépnek a történelmi múltnak és jogoknak védszellemei. Mindazon érvek, — általában véve, — melyek Szombathely mellett fölsorolhatók, mi mellettünk is szólnak, ráadásul még ott vannak a történelmi jogok is Kőszeg előnyére; de meg az a város, mely egy idő óta majdnem mondhatnók rendszeresen kissebbítették — megérdemelné recompensatióképen is, hogy a kir. Táblát az országgyűlés neki visszaadja! Reméljük, hogy még nekünk is csak akadnak a magasabb körökben pártfogóink! — A tegnapi rendkívüli közgyűlésen egy képviselő indítványozta is, hogy a kir. táblának Kőszegre helyezése iránt lépések tétessenek a városi hatóság részéről. Jövő számunkban ez indítványt behatóbban fogunk foglalkozni.

— **Nem lesz negyedik vonat.** Illetékes körökből nyert értesülés folytán tudhatjuk, hogy a helyi vasút igazgatósága a negyedik vonat berendezését s illetőleg életbeléptetését gazdasági okokból nem hajlandó megszavazni, mert a bevételeket jelentékenyen fölhaladónak a kiadások. Bizonyára nem akarnánk kárát a részvénytársaságnak, de melegen ajánljuk, hasson oda, találjon módokat hogy egy negyedik vonat indításával a nagy közönség hő óhajait kielégíthesse.

— **A gazdák és iparosok** ált. fogyasztási szövetkeztének községi főktelepe legközelebb — mihelyt a tagsági könyvek a központból megérkeznek — működésbe lép és ezt a részvényesekkel közölni is fogja. Lesz a telepek külön irodahelyisége és pénztárnoka, hol a befizetések eszközölhetők lesznek. Főlemlítjük miszerint a lánzséri főktelep is — jelentékeny számú részvényessel megalakult — s a községi telephez csatoltatik. Az érdekközponstosítás által városunk csak e önyöben részesül. Részvények jegyezhetők még folyton Csorba Géza ideigl. egyleti titkárnál. — **Lánzsér** on elnök: Brauner József; alelnök: Wallner Antal; pénztárnok: Kaufmann Ferenc; ellenőr: Filz Ferenc; titkár: Szentgyörgyi Károly; bizottsági tag: Pusch Pál. — **Fűlcsen** elnök: Schweiger András; pénztárnok: Vörös János; ellenőr: Schmid Flórián; tbeli elnök: főt. Karall Máté. — **Káptalanlics és vidéke.** Elnök: főt. Widder Cyprián; pénztárnok: Pados István; ellenőr: Szalay Ferenc. — **Peresznyén.** Elnök: főt. Kovács Ignác.

— **A második műkedvelői előadás** melyet a „kereskedelmi kör“ husvétii rendezett igen fényesen sikerült, a közönség nagy számban vett részt s zsufolóság töltte meg a nagy vén termet. Kiváló nagy sikert aratott Steierleinné és Darson Béla ur, kik „a váróteremben“ című kitudó vigjátékok új szabatos, összevágó, pompás élénk és jól átértett játékkal adták elő, hogy bármely nagyobb színpadon is ép oly viharos tetszést aratnának, mint aminőben itt részesültek. Steierleinné tolettje is igen elegáns és csinos volt. — A két német vigjáték is igen sikerülten lett előadva melyekben különösen Flammisch, Glatzhofer, Schöpf kisasszonyok és Márk Miksa valamint Wölfl József urak játéka emelkedő ki. Falrengető derültséget okozott a dressirozott elefánt be-

mutatása. Persze imitatio volt, de öly sikerülten, hogy az első pillanatra igazuak is lehetett tartani. Az elefánt produktó igen mulattattá a közönséget s régen nem nevetett annyi jóízűet a tárlházban mint e jelenetknél. Az ezután következett táncmulatság nem volt igen kedélyes, mivel a közönség nagy része igen korán hagyta el a termetet. A „kereskedelmi kör“ és annak rendezői igazán nagy dicséretet érdemelnek.

— **A választók lajstroma** már elkészült s közbe tekintés alatt áll. Rövid idő alatt meg fog ejtetni a képviselők választása, melyet követend a tisztújítás. Itt van tehát az idő kiszemelni az alkalmas közegeket a város érdekeinek megfelelőleg; és küszöbön van az alkalom is a polgári jogok és kötelesekégek gyakorlására! Remélhető, hogy Kőszeg város történelmi múltjához méltóan fogja rekonstruálni képviselőtestületét, melyben egy az intelligenciának mint a szakképzetté ségnek kijelöli helyét, hogy e testület is megfelelő egyénekkel alkalmazzon az összes tisztviselői állásokra a jövőre is!

— **Kinevezés.** Gruber Ede szent-gotthardi kir. aljbíró szombathelyi kir. járásbíróvá kinevezetett.

— **Ajándékozás.** Rupprecht Tasilo ur ó-hodászi nagybirtokos az ottani tűzoltóságnak 10 frtot adományozott.

— **Tegnap rendkívüli közgyűlés** volt, melyen a regálékártalanítás és a királyi tábla decentralizálásának kérdése fölött folyt a tanácskozás. Az előbbi ügyben már e hó 30-án jár le a terminus és igazán nem lehet eléggé csodálni, hogy az erre hivatottak, hogy képesek egy ilyen ügyet minden erélyesebb figyelem nélkül hagyni. Most is csak azért hivatott össze a rendkívüli közgyűlés, mivel az erre hivatottak által, daczára annak, hogy Vidt ur ez ügyben egy igen fontos indítványt terjesztett be, eddig semminemű intézkedés nem történt s ez annyit tesz, mint a várost károsítani. Pláne mikor általános ismert tény, hogy a kártalanítási igényt illetőleg oly eltérő nézetek léteznek, annál inkább szükségessé vált volna ez ügyben nem egy ember ideáját követni, hanem behatóbb tanácskozásokat tartani s ezt is nem a legutolsó perczben. Szinte hallatlan eset, hogy ilyen előfordulhat! S ez a rendkívüli közgyűlés is csak 17 tag sürgős indítványa folytán lett megtartva.

— **Villámcsapás husvétii hétfőn.** Az időjárás abnormalitása mutatja az is, hogy a husvét hétfőn ebéd után keletkezett zivatar kánikulabeli menydörgéssel és villámlással kavargott át e vidéken. Lánzsér községben a villám egy házba lecsapott s azt fölgújtá és teljesen elhamvasztotta. Emberélet azért nem esett áldozatul, mivel a ház tulajdonosai gyermekestül együtt alig egy negyed órával előbb távoztak ki a hegyre s a viharban egy terebélyes fa alá menekültek, — honnan visszatekintve a leütött villám által fölgújtott házban a sajátjukra ismertek és fölismerték az isteni gondviselést is megmenekülésük csodálatosságában.

— **Legrosszabb ünnepe a postának volt.** A nagy közönség legnagyobb részének meg csak sejtelve sincsen azon életmésztő túlhajtott munkásságról, mit a postahivatalnokoktól a szolgálati utasítás és a közönség oly szigorúan megkövetelnek. — Meg a mindennapi forgalmi viszonyok között is terhes az ilyen állás, de menyinyivel inkább bizonyos ünnepek alkalmából, amikor a forgalom megsokszorozódik, a munka folszaporodik, de a munkaerő, személyzet csak a rendes (mely normális állapotok közt is kevés) marad. Ilyenkor látjuk, hogy a civilizációnak csak a máza van meg még a 19-dik századon is; a humanismus pedig egyszerű frázis; által-kínzás ellen van törvény, de arról nem akarnak gondoskodni, hogy a hivatalnokok ne szorítottassanak baronni erőt is kifogyasztó napi munkákra, melyet a munka-megosztással lehetne és kellene ellensúlyozni, adván minden munka-halmaz feldolgozásához elegendő személyzetet.

— **A „Vasvármegye“** mult száma reflektált nyílt levelünkre. Tudomásul szolgál hogy „tréfás közlemény“ akart lenni a bírálat s így a többi részletre szemet húnyva, midőn elfogadnók az, óvatos Pope klaszszikus tanácsát, nem mulaszthatjuk el azon szerény megjegyzést tenni, hogy igen sajátoságos színezetű az, midőn egy újdonszült hírlap alig néhány hetes multtal a vidéki hírlapirodalom terén divó ősi szokásokról beszélget és decenniumokkal bíró hírlapoknak tanácsokat osztogat azon tudományból, hogyan lehetnek hosszúéletűek?! Bizony ma holnap nem is a csirke, de már a tojás fogja oktatni a tyúkot! (Ez nem rimöl ugyan, de eléggé — passzol.)

— **A „Muraszombat és Vidéke“** írja, hogy ismét szerkesztőt változtat. Vidéki lapoknak életében minden szerkesztő-változtatás megrázkódtatásokkal jár, melyek néha a lapnak életébe is kerülhetnek. E most nevezett lap mostani alakjában azon a vidéken ma még nélkülözhetlen szükségét képez és nemzeti missiót teljesít, annál inkább mert felerészben vendzsöveggel jelenik meg. És ezen hivatását illetőleg kétszeresen sajnáljuk, hogy az irodalmi színvonalon álló szerkesztője Török Ernő ur a lapnak vezetésével fölhangy. Remélünk kell mégis, hogy kipróbált tollával a lapot továbbra is támogatni s a magyarság e jelentékeny pozícióját földadni engedni nem fogja!

— **Özv. Orend Károlyné** az oly korán elhalt te-lekkönyvi átalakító hátrahagyott özvegye a városháztéren bérelt lakásán magán női munka-iskolát nyit s ez uton fölkeri a jóléltű emberbarátokat, hogy gyermekei érdekében kezdemenyezett vállalatában kegyesen támogassák és pártolják. Értesülésünk szerint mindeanemű női munkában szakavatott tanítást adhat a nevezett asszonyság.

— **Szakáll Antal** hírneves magyar recitátor szavaló és felolvasó estélyt tartandó, e hó 19-én Szombathelyre érkező. Az előadás f. hó 22. és 23-ára lőn ki-

tüzve, amely után Szombathely város közönsége anynyira érdeklődött, hogy az első napon senki, a második napon pedig csupin a szerkesztőség egyik küldöttje jelent meg. A művész ur magyar ember létere valóban megérdemelte volna, hogy ha az első napon nem is, de a másodikon Szombathely város közönsége tömegesen hallgassa előadását. — Strakosch tanárnak, aki ugyanott német nyelven szavalt, zsufolt háza volt! — Uram Istenem, talán csak nem germán város híres — Sabaria!

— **Halálozás.** Özv. Tulok Jánosné a nem rég elhalt szombathelyi volt kir. jbiró özvegye a napokban 62 éves korában elhalt.

— **A községi és pinkafői vasutaknál** a forgalmi jövedelmek a februári kimutatás szerint a következők: Az 52 kilométer hosszúságú pinkafői vasut-vonalon a forgalom 5390 frtot hozott; a község-szombathelyi magántársulati vonal 17 kilométer kiterjedéssel 1820 frt. Ezen összegeket a különböző távolsági viszonyokkal egybevetve kitűnik, hogy a községi vasut 58 frttal többet jövedelmez. A január havi kimutatásban szintén a községi vasut áll 23 frttal előnyben; mindazáltal jelentékeny különbség nincsen a két vonal jövedelmében.

— **A városi sörház- és kertre,** tekintettel a kiltavasodó időjárásra és a városi közönség igényeire, több gondot fordíthatna a városi hatóság. Ezt tavaly is hangoztattuk már — de hiába! Ugy látszik a közönségnek ma holnap már mulatni is Szombathelyre kell járnia!

— **Hirdetmény.** Közhírré tétetik, hogy a földmívelési ipar s kereskedelmi ministeriumnak 13823/889. számú rendelete szerint Vasvárott a folyó évi augusztus 10. szeptember 29. s november 10-ikére eső országos vásárok ez évben kivételosen augusztus 12-én, szeptember 30-án és november 7-én fognak megtartatni. Kőszeg, 1889. április hó 23-án.

Tipka Ferenc,
városkapitány.

— **Minden gyomor bajtól** legkönnyebben óvhatja magát az ember ha már az emésztési zavarok kezdetén segítyt keres. Igen kitűnő gyógyszer e tekintetben dr. Rosas életbalzsama, mely Fragner B. prágai gyógyszerárától minden jelesebb gyógyszerárban kapható.

Felelős szerkesztő: **Csorba Géza.**
Kiadó-laptulajdonos: **Feigl Gyula.**

◆◆ Egy jó könyv. ◆◆

..... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és vellesek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben **igen kiváló szolgálatokat tettek!** Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéseért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **szerecsesen meggyógyítottak**ól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak leteve, megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e beces könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarát“ és pontos címét s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében.** — A megküldés **ingyen** történik. ◆◆

127/1889. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a községi kir. járásbírósg 1063 és 1064/1889 számú végzése által ifj. **Heinrich Ignác és Heinrich Mária** javára **Heinrich Lipót** ellen 489 frt. 56 kr. és 456 frt. 25 kr. tőke s járuléka követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 1063 frt 81 kr-ra becsült rőfös, rövidárak, fűszer, butorok stbból álló ingóságok nyilvános árveres utján eladatnak.

Mely árverésnek a 1275, 1276 és 1292/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Borostyánkön** leendő eszközölésére

1889-ik évi május hó 6-ik napjának délután 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kőszegen, 1889. évi április hó 26-ik napján.

Rusa Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Polster Gyula** önkéntes árverési ügyében a községi kir. járásbírósa területén lévő **Köszeg** szab. kir. város határában fekvő a községi 639. sz. tjkvben felvett (6182-6184) hsz. gyümölcsösre 244 frt., a 4236/a hsz. szántóra 126 frt., a (4436-4438) hsz. rétre 541 frt., sz. 5591. hsz. gyümölcsösre 159 frt. 50 kr. és az 5592 hsz. gyümölcsösre 159 frt. 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az önkéntes árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889. évi május hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor

helyben a bíróság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Köszegen, 1888. évi október hó 22. napján.
A községi királyi bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Simonovits Anna** rohonczi lakos végrehajtható **Höffer Istvánné** szül. **Preinsberger Anna** rohonczi lakos végrehajtható szünetelő elleni 135 frt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajthatási ügyében a községi kir. járásbírósa területén lévő **Rohoncz** község határában fekvő a rohonczi 1588. sz. tjkvben felvett 1082. hsz. 716. összeírású számú egész házra 410 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1889-ik évi május hó 27-ik napján délelötti 10 órakor

Rohonczon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Köszegen, 1888-ik évi november 13-ik napján.
A községi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljbíró.

H I R D E T É S E K.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű” szerzetesektől

Soulac-i apátság Grondéban.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüsszel 1880 - London 1884
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalál: **1373-ban** Pier. Boursaud
tatott: Prior által.

A főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fénycsík és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvassóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapított 1807-ben. **SEGUIN Bordenaux** 106 és 108.

Fügynök: **SEGUIN** Rue Croix de Sequey.

Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszerárú- és gyógyszerárú- (drogue) kereskedésekben.

Bámulatot kelt minden hölgnél.

A legújabb tavaszi-nyári fölölő ivadra, minden hölgnél egy finom fekete köpenyét a legfinomabb Zephir- és Carolagyapjából a bámulatot öleső árban **2 frtért** adhatok; és ugyanilyet selyemmel béllelve **3 frt. 50 krjával**.

Az évad ezen legújabb újdonsága 1889. évre igen alkalmas **Galatoilettekhez, bálba, látogatába, sétára** s bármily alkalomra mint ezt Bécs elegáns világa viseli.

Miután nem mindig nyílik alkalom ily alig említésre méltó árért ily elegáns öltöny-darabot beszerezhetni, siessen mindenki a megrendeléssel míg a készletben tart.

Megrendelésnél a vállbőség jelzése elegendő. Nem megfelelők visszavétnek.

Utánvétellel megrendelhető:

Bécsben SCHMIDT-nél Margarethen.

Kérem olvassa Ön!

Előhaladott évad folytán lehetőségessé vált egy gyárnak egész **Nagykendő-gyárát** megvásárolnom s most azon helyzetben vagyok hogy egy vastag meleg **nagykendőt** minden hölgnél

1 frt. 35 kr.

áron szállíthatok. Ezen nagyon divatos nagykendők szürke sávos színben s három árnyalattal 1 1/2 meter hosszúak és 1 1/4 meter szélesek. Legnagyobb burkonykendő.

Utánvétellel küldi:

Schmidt
Wien, Margarethen.

Föltűnés!

Kés és fájdalom nélkül, flastrom és tinktura nélkül, metszés és égetés nélkül még oly elvenült elkeményedett

tyúkszem

börkéreg veszélytelenül, szabadalmazott ártalmatlan szer használata által **egy percz alatt** akár férfi akár nő vagy gyermek által eltávolítható. Ezen szerszám alkalmazása után mintegy újjá születik az ember. Egy darab ára 50 kr. utánvétellel:

SCHMIDT, Wien, Margarethen.

Gyors és biztos segítség gyomorhajok s azok következményei ellen.

Az egészség fontartására, az életmedvek s ennek folytán a vérenek tisztítására és tiszta állapotban való fentartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghathatósabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalszam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalszam a legjobb s leggyógyhatásosb gyögfüvekből a leggondosabban van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgöres, étvágyhiány, savanyus flúfűgés, vértőlulás, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen hathatósan bizonyul. Ily kitűnő hatásai következtében ezen életbalszam egy bebizonyult, megbízható háziszerevé lett a népek. **Ára egy nagy üveggel 1 frt. kis üveggel 50 kr. Elismerő iratok ezrei bárkinék betekintés végett rendelkezésre állnak.**

Óvás! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmezteték, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szerint készített „**Dr. ROSA-fele életbalszam**” minden üveskéje kék burokba van csomagolva, melynek hosszoldalain „**Dr. ROSA életbalszama a „fekete sashoz”** címzett gyógyszerárúból, **FRAGNER B. Prága 205-III.**” német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalszama valódián kapható csak a készítő

FRAGNER B.

főraktárában, gyógyszerárú a „fekete sashoz” Prágában 205-III. és **BUDAPESTEN Török József** úr gyógyszerésznél, király-utca 12. sz. **Budai Emil** úr városi gyógyszerárúban a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden na gyobb gyógyszerárúban van raktár ezen életbalszamból.

Ugyanott kapható.

„prágai általános házi-kenőcs”,

több ezer hályilatkozattal elismert **biztos gyógyszer** mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménnyel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emlő megkeményedésénél szüléskor, kelevénynél, vérdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvárnál, körömgöknél, az ugynevezett körömfőregnél, elkeményedések-nél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolít; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéretti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelencékben. **Óvás!** Miután a prágai általános házi-kenőcsöt sokszor utánózzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga ércszelence, melybe töltetik, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomvák) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLASI BALZSAM a legbebizonyultabb számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetőség vissza-yerésére. Egy üveg ára 1 frt.

P É N Z T

sorsjegyekre, értékpapirokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betét-könyvecskékre, takarékpénztáraknál elzálogosított értékpapirokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénznemüekre bármily összegig olesón ad

LÖRY J. bank-üzlete, Budapest, hatvani-utca 17. sz.

Meghívás.

A „köszeg-szombathelyi h. é. vasut részvénytársaság” 1889. évi junius hó 1-én d. u. 3 órakor Köszeg szab. kir. város tanácstermében tartandó

VII. rendes évi közgyűlésére. *)

Napirend:

1. Az igazgatóság s a felügyelő bizottság jelentése, az 1888. évi üzleti számadás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyeresemény felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.
2. Az alapszabályok 45. §-ának részbeni módosítása.
3. Két felügyelő bizottsági rendes és egy póttag választása.

Köszeg, 1889. évi április hó 6-án.

Az igazgatóság.

*) 1. Az üzleti számadás és mérleg, ugy az elnöki valamint a felügyelő bizottsági jelentés a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal a társaság pénztáránál a hivatalos órák alatt betekinthezők.
2. A közgyűlésen azon részvényes bir szavazati joggal, a ki részvényét vagy részvényéről szóló letétjegyét (§ 20 és 28) 14 nappal a közgyűlés előtt a társaság pénztáránál leteszi. (Utánnymot nem díjazatik.)